

VODIČ ZA SUZBIJANJE TUŽBI U MEDIJSKIM SPOROVIMA

Vodič za članove Hrvatske udruge digitalnih izdavača

Sadržaj

Koje su odvjetničke tarife za vođenje sporova?	2
Priprema za svjedočenje – što je bitno?	4
PREVENCIJA – kako ne dobiti tužbu, a napisati dobar tekst?	7
Što prvo gledati kad se zaprimi tužba na medij?	8
Kada se i kako plaćaju odvjetnici?	9
Što je tužba na odgovornu osobu, a što na pravnu osobu? Razlike	9
Tužba protiv nakladnika:	10
Tužba protiv glavnog urednika:	11
Koje je zakone bitno proučiti?	12
U kojem trenutku angažirati odvjetnika i zašto?	12
Rokovi u medijskim sporovima?	13
Odgovornost glavnog urednika – novinara – tvrtke?	13
Koje odvjetnike angažirati?	13

Koje su odvjetničke tarife za vođenje sporova?

Odvjetničke naknade utvrđene su Tarifom o nagradama i naknadi troškova koja je javno dostupna i objavljena na stranicama Hrvatske odvjetničke komore.

Iznos odvjetničkih naknada ovisi o vrsti spora/postupka, vrijednosti predmeta spora koju tužbom naznači tužitelj, kod kaznenih postupaka o visini zapriječene kazne i o nizu drugih elemenata, ovisno o konkretnim okolnostima svakog predmeta, vrsti predmeta, ali i međusobnom dogovoru između odvjetnika i klijenta/stranke.

U ovom trenutku na snazi je odvjetnička tarifa prema kojoj se odvjetnička naknada utvrđuje prema vrijednosti „boda“. Posljednjim izmjenama odvjetničke tarife, iz 2022. godine, utvrđeno je da vrijednost boda iznosi 15,00 kn / 1,99 EUR. Iznosi u Tarifi i dalje nisu preneseni u službenu valutu EURO, nego su i dalje izraženi u kunama.

S obzirom da su najčešće vrste postupaka koji se pokreću protiv digitalnih izdavača – parnični, kazneni (protiv novinara osobno), prekršajni (protiv nakladnika i odgovorne osobe) te upravni, u nastavku su navedeni iznosi naknada i glavne točke Tarife, za te vrste postupaka. Detaljne odredbe o iznimkama i naknadama u drugim vrstama postupaka objavljene su na poveznici <https://www.hok-cba.hr>.

Iznos naknada obračunava se po sljedećim parametrima:

(i) U parničnim postupcima (sporovi za naknadu štete zbog povrede prava osobnosti), prema vrijednosti predmeta spora, i to ako je vrijednost predmeta spora:

OD KUNA DO KUNA	BODOVA
0 - 2.500,00	25
2.500,01 - 5.000,00	50
5.000,01 - 10.000,00	75
10.000,01 - 100.000,00	100
100.000,01 - 250.000,00	250
250.000,01 - 500.000,00	500

Ako vrijednost spora prelazi iznos od 500.000,00 kn do iznosa od 5.000.000,00 kn, odvjetnik, pored nagrade od 500 bodova ima pravo obračunati nagradu od 1 boda, na svakih započelih 1.000,00 kn. Iznad vrijednosti spora od 5.000.000,00 kn do iznosa od 10.000.000,00 kn, za svakih započelih 2.000,00 kn odvjetnik ima pravo obračunati nagradu od 1 boda. Iznad vrijednosti spora od 10.000.000,00 kn za svakih započelih 5.000,00 kn odvjetnik ima pravo obračunati nagradu od 1 boda, ali ne više od 10.000 bodova.

U parničnim postupcima naknada se obračunava za svaku radnju koju je odvjetnik poduzeo u postupku – pisana očitovanja/podnesci, odlasci na ročišta, pravni lijekovi i sl. Svi detalji oko eventualnog uvećanja ili umanjenja naknade koja je gore navedena, detaljno su propisani odredbama Tarife.

(ii) U kaznenim i prekršajnim postupcima, odvjetnička naknada obračunava se prema visini propisane sankcije, na sljedeći način:

Obrana na dokaznom ročištu koje se održava pred sucem istrage, na sjednici pred optužnim vijećem, na pripremnom ročištu, te na raspravi pred sudovima ili sucem za prekršaje, zastupanje na ročištima kod suca izvršenja kazne, za svaki dan rasprave:

- za kaznena djela za koja je predviđena novčana kazna ili kazna do 3 godine zatvora - 100 bodova
- za kaznena djela za koja je predviđena kazna do 5 godina zatvora - 200 bodova
- za kaznena djela za koja je predviđena kazna do 10 godina zatvora - 300 bodova
- za kaznena djela za koja je predviđena kazna preko 10 godina zatvora - 400 bodova
- za obranu pred sucem za prekršaje - 50 bodova

Ako rasprava traje dulje od jednog sata, za svaki sljedeći započeti sat odvjetniku pripada naknada od - 50 bodova

(iii) U upravnim postupcima – (na primjer postupak pred nadležnim tijelima, Agencijom za elektroničke medije ili Agencije za zaštitu osobnih podataka), odvjetničke naknade iznose:

Sastav zahtjeva kojima se pokreće upravni postupak, sastav podnesaka s činjeničnim navodima, u predmetima čija se vrijednost ne može procijeniti - 50 bodova

U svim procjenjivim predmetima, kao npr. porezne prijave na osnovi podataka iz knjiga koje je obveznik poreza dužan voditi, obrazloženi podnesci u poreznim, carinskim i deviznim predmetima, kao i u drugim upravnim postupcima - nagrada prema pravilima koja vrijede u parničnom postupku.

(iv) Pravni savjeti i mišljenja

Usmena pravna mišljenja i pravno savjetovanje - za svaki započeti sat - 50 bodova

Pisani pravni savjeti i pisana pravna mišljenja, s činjeničnim i pravnim obrazloženjima – u predmetima u kojima se može procijeniti vrijednost predmeta - nagrada koja je propisana za parnični postupak.

Pisani pravni savjeti i pisana pravna mišljenja s činjeničnim i pravnim obrazloženjima u predmetima čija se vrijednost ne može procijeniti – nagrada ne manja od 200 bodova.

Za pisane pravne savjete i mišljenja odvjetniku pripada nagrada samo ako je to stranka od njega tražila.

Priprema za svjedočenje – što je bitno?

Ovo pitanje ovisi o vrsti postupka i strategiji obrane/zastupanja, kao i okolnostima svakog pojedinog predmeta. Pripremu za davanje iskaza i strategiju vođenja postupka daje odvjetnik koji zastupa u predmetu i koji najbolje može procijeniti koji način zastupanja/obrane je ispravan. Niže su navedena neka opća pravila, ali nužno je razumjeti da ista pravila nisu uvijek primjenjiva na svaki postupak, već da će iskaz i priprema ovisiti o detaljima svakog predmeta.

Ako govorimo o medijskim sporovima koji se vode protiv nakladnika, iskaz treba biti usmjeren na dokazivanje okolnosti pod kojima se nakladnik, po zakonu, oslobađa od odgovornosti. Zakon o medijima (članak 21. st. 4.) propisuje da nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena:

- vjerno izvješće s rasprave na sjednici tijela zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti, te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili na javnom skupu ili je prenesena iz akta tijela zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti ili tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, a njezin smisao nije promijenjen uredničkom obradom,

- objavljena unutar autoriziranog intervjua,
- utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za objavu te informacije i ako je postupano u dobroj vjeri,
- fotografija oštećenika snimljena na javnome mjestu ili je fotografija oštećenika snimljena uz njegovo znanje i pristanak radi objavljivanja, a oštećenik nije zabranio objavljivanje, odnosno ograničio pravo autora fotografije na iskorištavanje djela,
- točna, a iz okolnosti slučaja proizlazi da je novinar u dobroj vjeri zaključio da se oštećenik slaže s njezinim objavljivanjem,
- proizašla iz vrijednosnih sudova autora čije je objavljivanje bilo u javnom interesu i ako je ta informacija dana u dobroj vjeri.

Uglavnom se dokazivanje (a time i iskazi) trebaju fokusirati na dokazivanje citiranih okolnosti, pri čemu će glavnu ulogu uvijek imati dokazivanje kojim se pokazuje da se radi o točnim/osnovanim informacijama, da je novinar provjeravao njihovu točnost te da je informacija objavljena u javnom interesu i dobroj vjeri.

Važno je znati razliku između činjenične tvrdnje (za koju se mora dokazati točnost ili razlog zašto je autor vjerovao u njenu točnost) i vrijednosnih sudova - koji ne podliježu ocjeni istinitosti (mišljenje ne može biti istinito ili neistinito) - ali se mora dokazivati postojanje tzv. dostatne činjenične osnove za iznošenje nekog vrijednosnog suda.

Bitno je da nakladnik/autor dokazuju na koji su način došli do konkretnih informacija, na koji način su ih pokušali potvrditi (pisani upiti osobama o kojima se radi, upiti tijelima ili trećim osobama, pretraživanje dokumentacije ili javno dostupnih podataka i sl.) i zašto su ocijenili da postoji opravdani javni interes za objavu konkretne informacije. Uvijek je bitno pokazati i (širi društveni) kontekst u kojem se određena tema objavljuje jer taj kontekst uglavnom doprinosi dokazivanju javnog interesa.

U kaznenim postupcima radi povrede časti i ugleda (uvreda i kleveta), radi se o dokazivanju bitno istih elemenata. Kleveta je koncipirana kao kazneno djelo koje podrazumijeva (da bi se radilo o kaznenom djelu) da je počinitelj iznosio neistinite činjenične tvrdnje „znajući da su neistinite“. Zato u ovoj vrsti postupka, čak i ako

nije moguće dokazati istinitost tvrdnji, okrivljenik dokazuje da nije „znao da su neistinite“, odnosno da je imao razloga vjerovati u njihovu istinitost/točnost. Ako to uspije dokazati (dokumentacijom, iskazima svjedoka i slično) tada neće biti ostvareni bitni elementi kaznenog djela.

Kod kaznenog djela uvrede, radit će se o iznošenju (uvredljivih) vrijednosnih sudova, za koje će biti potrebno (kao i u parnicama) dokazivati da u odnosu na njih – postoji dostatna činjenična osnova, koja opravdava iznošenje nekog suda/mišljenja. Također, što je jako bitno, Kazneni zakon, u odnosu na kazneno djelo uvrede, predviđa i posebnu odredbu o isključenju protupravnosti, kojom je propisano da „nema kaznenog djela uvrede“ ako su njegova obilježja (između ostalog) počinjena u obavljanju novinarskog posla, a postojao je javni interes ili drugi opravdan razlog.

U bitnim točkama – koncepcija zastupanja/obrane (kao i iskaza) treba biti usmjerena na dokazivanje sljedećih okolnosti:

- jesu li sporne informacije uopće objektivno podobne nanijeti štetu;
- predstavljaju li konkretne informacije činjenične tvrdnje ili vrijednosne sudove;
- točnost činjeničnih tvrdnji ili postojanje opravdanog razloga radi kojih je autor informacije opravdano vjerovao u njihovu točnost;
- postojanje dostatne činjenične osnove za iznesene vrijednosne sudove;
- način provjere informacija / izvori / pisani upiti;
- ispunjenje neke od pretpostavki za oslobođenje nakladnika od odgovornosti, propisanih čl. 21. st. 4. Zakona o medijima;
- u svim slučajevima dokazivati i obrazložiti postojanje javnog interesa, kao središnjeg kriterija/mjerila u postupcima ove vrste;
- ranija retorika/način komunikacije tužitelja;
- obrazložiti postupanje u dobroj vjeri;
- sve iznesene navode/prigovore potkrijepiti stajalištima viših sudova, odlukama Ustavnog suda RH, Vrhovnog suda RH te Europskog suda za ljudska prava;
- je li tužitelj podnio zahtjev za ispravak ili ispriku/odgovor ili iskoristio neko drugo sredstvo u cilju popravljanja štete ili sprječavanja nastanka daljnje štete;
- je li šteta dovoljno ozbiljna da opravdava dosudu pravične novčane naknade.

PREVENCIJA – kako ne dobiti tužbu, a napisati dobar tekst?

Ne postoji jamstvo da tužba neće biti podnesena, neovisno o tome koliko je tekst kvalitetan i dobro istražen. Po hrvatskim zakonima, svatko ima pravo podnijeti tužbu, neovisno o njenoj osnovanosti, u kojem slučaju je sud dužan po toj tužbi postupati. Primjer za navedeno je broj SLAPP predmeta, koji su uglavnom potpuno neosnovani, ali postupci su svejedno pokrenuti i vode se pred sudovima više godina.

Ono što je moguće, jest dati neke smjernice novinarima/autorima koje mogu doprinijeti uspjehu „obrane“ novinara/nakladnika, u slučaju da postupak/ci budu pokrenuti, odnosno neku osnovu za bolji uspjeh u postupku.

Jedan od temeljnih faktora je svakako poštivanje Kodeksa časti hrvatskih novinara, koji je objavljen na stranicama Hrvatskog novinarskog društva: <https://www.hnd.hr/dokumenti>, na koji se i tužitelji i suci razmjerno često pozivaju tijekom postupka.

Pored načela i pravila koja su navedena u Kodeksu časti, osnovne smjernice daje i Zakon o medijima, citiranim člankom 21. st. 4., kojim su propisani razlozi za oslobođenje nakladnika od odgovornosti za štetu. Novinari su dužni osobito voditi računa o sljedećim općim pravilima:

- činjenične tvrdnje moraju biti točne i provjerene, ukoliko je moguće i iz više izvora;
- vrijednosni sudovi trebaju biti zasnovani na tzv. dostatnoj činjeničnoj osnovi;
- objavljene informacije moraju biti predmet legitimnog javnog interesa i iznesene u dobroj vjeri;
- ako se prenose izvješća iz dokumenata ili rasprave tijela javne vlasti, smisao takvih izvješća ne smije biti izmijenjen uredničkom obradom;
- ako se radi o informacijama koje se odnose na pitanje privatnosti neke osobe, javni interes (u svakom konkretnom slučaju) mora biti pretežniji od prava osobe na privatnost;
- dužnost zaštite maloljetnika, posebno kada su žrtve ili svjedoci kaznenih djela ili u drugim slučajevima koji su povezani s kaznenim djelima;

Što prvo gledati kad se zaprimi tužba na medij?

Prva provjera mora se odnositi na ispitivanje procesne dopustivosti tužbe, odnosno na sljedeća pitanja:

(i) je li tužba podnesena unutar zakonskog roka od tri mjeseca, od dana saznanja tužitelja; te

(ii) je li tužitelj, prije podnošenja tužbe, nakladniku/glavnom uredniku podnio zahtjev za objavu ispravka informacije ili isprike, što je procesna pretpostavka za dopustivost podnošenja tužbe.

Ukoliko navedene zakonske pretpostavke nisu ispunjene, tužba je nedopuštena i sud bi je trebao odbaciti, bez daljnjeg raspravljanja.

Daljnje pitanje jest pitanje aktivne legitimacije tužitelja i pasivne legitimacije tuženika. Aktivno legitimirani je tužitelj koji ima pravni interes za podnošenje tužbe, što znači da on u konkretnom novinarskom prilogu mora biti izrijekom spomenut (u štetnom kontekstu) ili da se iz priloga može razabrati o kome se radi. Ukoliko taj uvjet nije ostvaren – tužitelj nije aktivno legitimiran za vođenje postupka i treba istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije.

U odnosu na pasivnu legitimaciju – u praksi se dešava da tužbe radi objave ispravka informacije budu podnesene protiv nakladnika ili da tužba za naknadu štete u odnosu na neki novinarski prilog – bude neosnovano podnesena protiv glavnog urednika. Nakladnik nije pasivno legitimirana osoba u tužbi radi objave ispravka, a glavni urednik (uglavnom) ne može biti (osnovano) tužen radi naknade štete, radi objave nekog novinarskog priloga, već je to nakladnik. U navedenim slučajevima treba istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije. Postoji i niz pravnih pitanja koja se odnose na osobnu odgovornost novinara za naknadu štete, koja će ovisiti o tome u kakvoj su vrsti poslovnog odnosa novinar i nakladnik, odnosno o tome je li novinar u radnom odnosu ili nije.

Nakon ovih temeljnih procesnih pitanja, tužba se treba preispitati kroz elemente koji su navedeni u ranijim točkama ovog vodiča.

Kada se i kako plaćaju odvjetnici?

Odvjetnici se plaćaju sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iz 2022. kako je prethodno navedeno u točki 1. ovog Vodiča.

Odvjetnik izdaje račun po izvršenoj pravnoj radnji i po izvršenom trošku na kraju mjeseca u kojoj je radnja/trošak izvršen ili na kraju cijelog postupka za provedeni postupak, ovisno o dogovoru sa strankom.

Što je tužba na odgovornu osobu, a što na pravnu osobu? Razlike

Sukladno Prekršajnom zakonu okrivljenik u prekršajnom postupku može biti (uz fizičku osobu i fizičku osobu obrtnika):

- pravna osoba (tvrtka)
- odgovorna osoba u pravnoj osobi (član uprave)

Posebnim zakonima (Zakon o medijima, Zakon o elektroničkim medijima i sl.) u zadnjem odjeljku su propisane prekršajne odredbe kojima se najčešće propisuje istodobna odgovornost pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi za isti prekršaj.

U tom slučaju optužni prijedlog se u prekršajnom postupku podnosi zajednički protiv pravne osobe i odgovorne osobe u pravnoj osobi za isti počinjeni prekršaj.

Razlika je u propisanim prekršajnim sankcijama gdje su propisane manje novčane kazne za odgovornu osobu, dok su veće novčane kazne propisane za pravnu osobu.

Također tijekom prekršajnog postupka, ako se isto dokaže, sud može osloboditi odgovornosti odgovornu osobu i osuditi samo pravnu osobu (ovakvi slučajevi su vrlo rijetki i ovise o niz posebnih čimbenika propisanih Zakonom o prekršajima).

Sukladno Zakonu o medijima tužba se podnosi protiv (i) glavnog urednika radi ispravka informacije te protiv (ii) nakladnika radi naknade štete koja je prouzročena informacijom objavljenom u medijima.

Tužba protiv nakladnika:

- a. Pravo na tužbu za naknadu štete ima osoba koja je prethodno zatražila od nakladnika objavljivanje ispravka sporne informacije odnosno isprike nakladnika kada ispravak nije moguć.
- b. Tužba za naknadu štete se može podnijeti najkasnije u roku od 3 mjeseca od dana saznanja za objavu informacije kojom je šteta počinjena.
- c. Zakon o medijima (članak 21. st. 4.) propisuje da nakladnik ne odgovara za štetu ako je informacija kojom je šteta učinjena:
 - vjerno izvješće s rasprave na sjednici tijela zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti, te tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ili na javnom skupu ili je prenesena iz akta tijela zakonodavne, izvršne ili sudbene vlasti ili tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, a njezin
 - smisao nije promijenjen uredničkom obradom,
 - objavljena unutar autoriziranog intervjua,
 - utemeljena na točnim činjenicama ili na činjenicama za koje je autor imao osnovani razlog povjerovati da su točne i poduzeo je sve potrebne mjere za provjeru njihove točnosti, a postojalo je opravdano zanimanje javnosti za
 - objavu te informacije i ako je postupano u dobroj vjeri,
 - fotografija oštećenika snimljena na javnome mjestu ili je fotografija oštećenika snimljena uz njegovo znanje i pristanak radi objavljivanja, a oštećenik nije zabranio objavljivanje, odnosno ograničio pravo autora fotografije na iskorištavanje djela,
 - točna, a iz okolnosti slučaja proizlazi da je novinar u dobroj vjeri zaključio da se oštećenik slaže s njezinim objavljivanjem,
 - proizašla iz vrijednosnih sudova autora čije je objavljivanje bilo u javnom interesu i ako je ta informacija dana u dobroj vjeri.
- d. Na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi o obveznim odnosima, osim ako Zakonom o medijima nije drugačije propisano.
- e. Šteta se u pravilu nadoknađuje objavljivanjem ispravka informacije i isprikom nakladnika, te isplatom naknade sukladno općim propisima.

Tužba protiv glavnog urednika:

- a. Svatko ima pravo od glavnog urednika zahtijevati da bez naknade objavi ispravak objavljene informacije kojom su bila povrijeđena njegova prava i interesi.
- b. Objava ispravka može se zahtijevati u roku od 30 dana od objave informacije.
- c. Zahtjev za ispravak podnosi se glavnom uredniku u pisanoj formi. Zahtjev mora biti obrazložen i potpisan od strane podnositelja, te sadržavati sve potrebne podatke o podnositelju i njegovoj adresi.
- d. Ispravak se mora objaviti bez promjena i dopuna na istom ili istovrijednom mjestu programskog prostora i na isti i istovrijedan način na koji je bila objavljena informacija na koju se ispravak odnosi. Ispravak ne smije biti nerazmjerno dulji od informacije ili dijela informacije na koji se odnosi.
- e. Ako glavni urednik ne objavi ispravak informacije u roku i na način propisan zakonom, podnositelj zahtjeva za ispravak ima pravo podnijeti tužbu sudu u roku od 30 dana od protoka roka za objavu ispravka, odnosno od dana kada je ispravak bio objavljen na način koji nije bio sukladan zakonu.
- f. Rasprava o tužbi za objavu ispravka ograničena je na raspravljanje i dokazivanje činjenica u pogledu dužnosti glavnog urednika za objavu ispravka. Glavni urednik je dužan objaviti ispravak, izuzev ako (čl. 41. st. 4. Zakona o medijima):
 - se traženi ispravak ne odnosi na informaciju na koju se poziva zainteresirana osoba,
 - u traženom ispravku nisu navedene činjenice niti okolnosti u vezi s navodima o informaciji,
 - bi objava ispravka bila u suprotnosti sa zakonima i dobrim običajima,
 - zahtjev za objavu ispravka nije potpisao podnositelj zahtjeva, odnosno ovlaštena osoba državnog tijela ili pravne osobe,
 - je traženi ispravak nerazmjerno duži od informacije u kojoj su navodi radi kojih se ispravak traži, odnosno od dijela informacije na koji se neposredno odnosi, osim ako se ispravak odnosi na klevetničke i uvredljive navode, - bi objava ispravka prouzročila odgovornost nakladnika za štetu,

- je ispravak napisan na jeziku koji nije istovjetan jeziku na kojem je objavljena osporavana informacija,
 - je zahtjev za ispravak informacije podnesen nakon proteka roka,
 - se radi o znanstvenoj ili umjetničkoj kritici, izuzev ispravka netočnih podataka ili uvredljivih navoda,
 - je druga ovlaštena osoba na istu informaciju podnijela ispravak istog sadržaja,
 - je zahtjev za objavu ispravka istog sadržaja kao i zahtjev za ispravak povodom kojeg se vodi spor pred sudom zbog odbijanja ili neodgovarajućeg načina objave ispravka.
- g. Sudski sporovi o objavi ispravka sukladno Zakonu o medijima rješavaju se po hitnom postupku, međutim u praksi to često nije slučaj.
- h. Ako sud usvoji tužbeni zahtjev glavni urednik je dužan objaviti ispravak u roku i na način određen Zakon o medijima, te je dužan u objavi ispravka navesti da se radi o objavi na temelju presude i citirati izreku presude.

Dodatno, zainteresirana osoba može podnijeti zahtjev glavnom uredniku da besplatno objavi njegov ODGOVOR NA OBJAVLJENU INFORMACIJU (u kojoj je spomenuto njezino ime, odnosno naziv ili je na neki drugi način s njom u izravnoj vezi) u kojem slučaju se na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o medijima koje su propisane za postupak ispravka informacije.

Koje je zakone bitno proučiti?

Zakon o medijima, Zakon o elektroničkim medijima, Prekršajni zakon, Kazneni zakon, Zakon o parničnom postupku.

U kojem trenutku angažirati odvjetnika i zašto?

Odvjetnika treba angažirati odmah po zaprimanju tužbe za objavu ispravka/isprike/naknadu štete ili po pokretanju kaznenog postupka protiv glavnog urednika ili novinara. Odvjetnika se može angažirati i po primitku zahtjeva za objavom ispravka/isprike.

Rokovi u medijskim sporovima?

Podnositelj zahtjeva za ispravak/ispriku mora voditi računa da zahtjev podnese u roku od 30 dana od dana objave članka, a glavni urednik mora na isti odgovoriti ili objaviti ispravak/ispriku u roku od 2 dana od dana zaprimanja.

Podnošenje tužbe radi objave ispravka/isprike također je ograničeno prekluzivnim rokom od 3 mjeseca od dana objave članka pod uvjetom da je prethodno podnesen zahtjev za ispravak/ispriku.

Isti rok i uvjet prethodnog podnošenja zahtjeva za ispravak/ispriku su propisani i za podnošenje tužbe za naknadu štete protiv nakladnika.

Odgovornost glavnog urednika – novinara – tvrtke?

Nakladnik odgovara za štetu ako je prouzročena objavom informacija u članku i to prema odredbama Zakona o medijima i Zakona o obveznim odnosima.

Glavni urednik odgovora za sve objavljene informacije i uredničku obradu, tako da može biti tužen i osobno. Tužba radi objave ispravka/isprike se podnosi protiv glavnog urednika. Protiv novinara i glavnog urednika mogu se pokrenuti i kazneni postupci zbog kaznenih djela povrede časti i ugleda (uvreda, kleveta). Također, novinar i glavni urednik mogu kazneno odgovarati i ukoliko je člankom povrijeđeno pravo djeteta na privatnost sukladno odredbama Kaznenog zakona.

Koje odvjetnike angažirati?

Svaki nakladnik bi trebao izabrati odvjetnika prema vlastitim potrebama i željama.